

begrundet i sligt. Nu har man imidlertid erfaret gennem de Skrivelser, jeg oplæste i Gaar, at der ikke er nogen Forskel i Realiteten paa det Standpunkt, som min Forgænger Hr. Munch indtog; og det Standpunkt, jeg har indtaget, idet Forholdet er dette, at vi begge har erklæret, at Tidspunktet ikke er belejligt til at realisere den Plan, her er Tale om. Men jeg vil advare det ærede Medlem mod at føre den Slags Rygter til Torvs; jeg synes ikke, at denne Talerstol skal nedværdiges ved, at man derfra udbreder usandfærdige og faabelige Rygter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Den højtærede Landbrugsminister gjorde i Dag paa ny nogle Bemærkninger om Mel-Bekendtgørelsen af 14. September. Den højtærede Ministers Bemærkninger var henvendt til mig; og han bebrejdede mig min Stilling til denne Bekendtgørelse, idet han sagde, at jeg havde misforstaaet ham. Det er muligt, men jeg tror det ikke; jeg tror, jeg har forstaaet den højtærede Minister rigtigt nok. Der er Tale om to Bekendtgørelser. Der er Bekendtgørelsen af 14. September, og der er Bekendtgørelse af 19. Juni, og nu siger den højtærede Minister, at disse to Bekendtgørelser skal ses i Sammenhæng. Det er jeg vel vidende om; men saaledes som Bekendtgørelsen af 14. September forelaa, maatte den, i Stedet for at bidrage til at ophæve den Forvirring, der efter Landbrugsministerens Mening fandtes, sprede ny Forvirring. Og det var da ogsaa Resultatet af den.

I denne Bekendtgørelse tales der dels om dansk Hvedemel, dels om udenlandsk Hvedemel, og det slaas fast Gang paa Gang i den, at dansk Hvedemel kun maa sælges mod Aflevering af Mærker. Men i § 3, sidste Punktum, staar der, at for udenlandsk Mel maa der ikke forlanges Brødmærker eller Melkort; og dette er af Møllerne forstaaet saaledes, at nu var det tilladt at sælge det udenlandske Mel. Resultatet af Møllernes Forstaaelse af Bekendtgørelsen blev ogsaa, som den højtærede Landbrugsminister selv har indrømmet, at en hel Del Folk fik Lejlighed til at sikre sig betydelige Mængder af amerikansk Hvedemel. Den højtærede Landbrugsminister siger nu, at saa snart han erfarede dette, standsede han Udleveringen af det amerikanske Mel; og det er utvivlsomt, at den højtærede Landbrugsminister fik denne Udlevering af det amerikanske Hvede-

mel standset. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at Koncipisten af denne Bekendtgørelse har haft den Opfattelse, at det meget vel var tilladeligt at lade det amerikanske Mel gaa ud i Handelen, og netop gaa ud i Handelen paa den Maade, der her udtrykkelig fastslaas i Bekendtgørelsens § 3, sidste Punktum, at der ikke skal gives Mærker for det. Forholdet er dette, at der ligger, og laa den Gang, betydelige Mængder af amerikansk Hvedemel, som der ikke blev disponeret over, og der klagedes over, at det amerikanske Mel ikke kunde finde Anvendelse. Og jeg gad nu egentlig vide, hvad denne Bekendtgørelses § 3, sidste Punktum, skulde være god for, hvis den ikke netop skulde tjene til at faa det amerikanske Mel, der laa og ikke kunde finde Anvendelse, ud paa Markedet. Det faktiske Forhold er i hvert Fald dette, at denne Bekendtgørelse spredte Forvirring, at den blev forstaaet af Møllerne paa den Maade at det nu i Modsætning til hvad der var Tilfældet efter Bekendtgørelsen af 19. Juni, var tilladeligt at lade det amerikanske Mel gaa ud i Handelen, uden at der blev forlangt Melmærker derfor.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Wiinblad har Ordet for en kort Bemærkning.

Wiinblad: Jeg takkede Forsvarsministeren, fordi han havde besvaret min Forespørgsel imødekomende og velvilligt; og jeg havde den særlige Grund til at takke ham, at Ministeren efter det Indtryk, jeg havde, ved den Lejlighed indtog et noget andet Standpunkt, end han havde taget ganske kort før, overfor den projekterede Museumspark. Ministeren stillede sig for, saa vidt jeg forstod ham, ret afvisende overfor denne Tanke. Den Skrivelse, som han har modtaget fra Undervisningsministeriet angaaende Spørgsmaalet om at flytte Museer til Parken, bad jeg Undervisningsministeriet om Tilladelse til at se; men dette blev mig nægtet. Undervisningsministeren, som jeg henvendte mig til personlig, mente, at jeg ikke skulde have Adgang til denne Skrivelse; det var et Aktstykke, som ikke vedkom det Udvalg, der var nedsat om denne Sag. Den Omstændighed, at den højtærede Forsvarsminister efter min Opfattelse — maaske har jeg taget fejl af Ministerens Stilling den Gang — stillede sig ganske afvisende i en Sag, hvor den tidligere Forsvarsminister havde stillet sig velvilligt, maatte afføde det Spørgsmaal, hvorfor Ministeren saa haardnakket vægrede sig ved at overlade Kastellet til Museumspark.